

Publicerad 2013-06-17 17:02 av the apache kid

Kvällskvisten (15 Juni 1965)

15de Juni

satt jag

på kvällskvisten

vid min fars dödsbädd

på ett militärsjukhus

i Washington

Vi hade inte varit

särskilt nära varandra

på nio kalla år

och nu var jag

femton år gammal

och i chock

Min far låg med huvudet

mjukt på kudden

med vek röst och

glasartade ögon

som sökte kontakt

med mina

Fylld med känslor

sa han

"Du Är En Bra Pojke..."

Tårarna rann över mitt

ansikte och rysningar

skakade

genom min kropp

Jag fick min Far tillbaka

Jubel, styrka, glädje

men tid att åka hem

Min kusin

som var som en

äldre son till min far

körde mig hem

medan jag grät vilt

Han försökte tala om

praktiska saker om min

framtid men jag kunde

inte ta emot

och jag kunde inte

beskriva för honom

vad som hade hänt i sjukrummet *

Eller för någon annan på

flera tunga år

Genom mörka skogspartier

bilen pumpade fram

en VW Bubbla

Man känner varje moment

i en sådan resa

Den natten

som är etsad i

min själ

Nästa eftermiddag

den 16de juni

är det stormväder

och en telefon ringer

som jag visste

berättade ett slut på

ett kapitel i mitt liv

*(jag minns

lamporna som sken på min pappa och

bäddade in honom i ett

gyllene gult ljus)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren the apache kid med Poeter.se id #22755 innehar upphovsrätten